

laatste vijf jaren te restitueeren, met aftrek van 40 pCt. voor administratiekosten en betaalde provisiën aan haar vertegenwoordigers. Het spreekt van zelf — aldus wordt goedmoedig verteld — dat wij dit geheel onverplicht doen. „Zoodra de directie kennis krijgt, dat u hiermee accoord gaat, zal zij u dit bedrag toezenden en wordt *de post geroyeerd*”. (De onderstreeping is van mij, DE WILDE).

Daarna is door mij nog een laatste poging aangewend om de „Boerhaave” in het goede spoor te krijgen. Ik heb haar alsnog voorgesteld haren controleerenden geneesheer op te dragen patiënte met mij te zien; kwamen wij niet tot overeenstemming, dan een derden gezamenlijk aan te wijzen als super-arbiter. Ik heb er op gewezen, dat de meeningen van den Medisch-Adviseur en van den controleerenden geneesheer in den Haag, die geen van beiden patiënte ooit gezien hebben, bij de geneeskundige wereld niet het minste gewicht in de schaal kunnen leggen en haar gewaarschuwd, dat ik de zaak in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* zou openbaar maken (mogelijk ook in de algemeene pers).

Mijn goede bedoelingen hebben geen gevolg gehad. Ik ontving 13 Februari (de directie schrijft abusief 13 December) bericht, dat tegenover *mijn* verklaring zij *drie* verklaringen van verschillende artsen kunnen overleggen. „Wij vreezen uwe maatregelen dus niet”.

Zoo luidt manhattig het einde! Die 3 verklaringen zijn dus van den controleerenden geneesheer hier, die patiënte éénmaal zag, van den Medisch-Adviseur en van den controleerenden geneesheer in den Haag, die patiënte *nooit* zagen. De beoordeeling, of onze patiënten in handen van de „Boerhaave”, die er een dergelijke contrôle op na houdt, veilig zijn, laat ik gaarne ter beoordeeling over aan de lezers van het *Tijdschrift*.

Amsterdam, 18 Februari 1923.

P. A. DE WILDE.

BRIEFWISSELING.

TER VOORKOMING VAN MISVERSTAND.

Naar aanleiding van het onderschrift van den heer DROOGLEEVERFORTUYN onder het ingezonden stuk van den heer HIJMANS (nummer van 10 Februari 1923, bldz. 621) doet deze laatste ons een uiteenzetting toekomen, om te betoogen, dat z. i. uit de woorden „het hoofdbestuur” in de circulaire der Algemeene Nederlandsche Vereeniging van Medische Specialisten niet anders kan worden begrepen dan het hoofdbestuur dier vereeniging.

Onze redactie is van meening, dat na de mededeeling der beide heeren van geen misverstand meer sprake kan zijn, en sluit daarom de gedachtenwisseling op dit punt.

Redactie.